

περι τῆς τελευταίας κείνου ἡγεμονίας χειροτομίας

λίτου) διελθόντ' χρόνον, ἔρεκταρίος ὁ τῆς κωνσταντινουπόλεως ἐπίσκοπος
ὅτε λεύθησ' ἐν ὑπατεία καίσαρος ἀπὸ τῆς εἰκάδω ἐκδομῆς τῆς ἐνθ'
οὐκ ἀσουλ' ἀπεριπεριχειροτομίας ἐπίσκοπος ἐπίμυτος. ἄλλω ἄρτι (ἡ τούτῳ) περι
τῆς τ' παλακ' ἀπὸ τῆς δεισ' αὐτῶν. τέλος ἐδοκίμει ἐκτ' ἀρτίο χειρὸς ἀπέμπεσθ'
τῆς ἰωάννου τῆς ἀρτίο χειρὸς πρεσβύτερον. φήμη γὰρ ἐκράτει περὶ αὐτῶν, ὡς εἰ ἡδὲ
δακτὴ ἐρταυτῶ ἐβλόγιμος. ὀλίγον οὐκ διαδράσαντο σχρόν, ψιφισμῶν
κοιμῶ πάντοθεν κλήρ τε ἑλασίου, ὁ βασιλεὺς αὐτὰ ἀρκάδ' ἰσομύτα πέμπεται.
Ἐὰν δὲ τὸ ἀξίωμα τῆς χειροτομίας, παρῆσαν ἐκ βασιλικῶν προαγμάτων, πολλοί
ἄλλοι ἐπίσκοποι. ἔτι δὲ τῆς ἀλεξάνδρει θεοφίλος. ὅς τ' ἀσουλ' ἐπίθετο.
ἀϊσὺν ἄμην τῆς ἰωάννου δόξα, ἰσηδωρον δὲ ὑπὸ πῶν πρεσβύτερον, πρὸ τῆς ἐπί
σκοπος π' ἀπεχειροτομίας. ὁ πᾶν ὑπὸ αὐτῶν, ὅτι ὑπερ' αὐτῶν ποτὲ κίμ. ἀπὸ δὲ ἐπί
ταρτ' ἀρεδὲ ἔλατο. τῆς τούτου ἐπί. λεκτέον. ἡμὶ καὶ ὁ βασιλεὺς θεοδούσι πρὸ τ'
τύρανον ἡγεμονίας ἰσομύτα, θεοφίλος δὲ αἰσηδωρον δὲ ἐν ἰσπί μπιμωβασί.
ἀϊσας αὐτῶ ἐπίστολας ἐν χειρὸς ἐν τειλαίῳ προσεγεγκ' ἡμὶ κήσασ, ἐπὶ τῶ
δωρ' ἐπὶ τ' ἀμμάτ. τούτοις διακομῶν ἰσηδωρον καταλαβων τ' ἡμῶν,
τῆς κήσας ἐδραμ. ἀλλοῦ κείσας μακρὸ τῆς ἰσομύτα ἐλαθον ἀματρώτ' ἰσομύτ
αὐτῶ, τὰς ἐπίστολας ἐπί κλέψασ. οὐ ἐνεκόν ὁ ἰσηδωρον ἐμφόβου ἰσομύτα,
ὡς εἰχ' ἐπὶ τ' ἀλεξάνδρει ἐφευγ'. αὐτῆς προφασί ἡν θεοφίλω, τ' ὑπερ' ἰση
δωρ' αὐτοῦ ἀπὸ. οἱ μὲν τοιαῦτα ἐπὶ βασιλείῳ, τ' ἰωάννου προέκριν. ἀπειδὴ δὲ
κατηγορίαν κατὰ θεοφίλου πολλοὶ ἀνεκίμω, μὴ μάλιστα κατὰ αὐτοῦ ἀλλὰ δὲ
ἀλλήλων τῶν παρῶν ἐπίσκοπος ἐδίδδοσ, ὁ προεστ' τοῦ βασιλικῶν τῶν
εὐτρόπιος, λαβων τὰς ἐπὶ ἀμμάτ κατηγορίαν, ἐπέδειξε τῶ θεοφίλω ἐπὶ ἐπί
λογ' ἐπὶ τῆς χειροτομίας ἰωάννου, ἡ τὰς κατὰ αὐτοῦ κατηγορίας, εἰς ἐλεγχον ἀπεσθ'.
ταῦτα φωνηθεὶς ὁ θεοφίλος, τ' ἰωάννου ἐχειροτόμησ. χειροτομηθ' οὐκ. πρ
τῆς ἐπίσκοπος ἰερωσίου ἐν θέρμ' ἔδοται τ' εἰκάδ' ἐκτ' τοῦ φειδ' ἡμῶν. ὑ
πατεία αὐτῆς ἐπὶ ἡδὲ τῆς ἐκδομῆς ἐν τῶν τῆς ἡγεμονίας βασιλεὺς ὀρῶριος. ἐν τῆς κων
σταντινουπόλεως εὐτυχία ὅτι ἐπὶ τῆς βασιλείῳ ὑπαρχ'. ἀπὸ δὲ ἐκφασί ὁ ἀμην
ἐξωρ' τε κατέλιπε λόγων. ἐξωρ' πολλοῖς δειρ' περὶ ἐπεσεμ, ἀξίον ἡτοῦ ματ.
μνηστέον τ' κατὰ αὐτῶ. ἀλλ' ὡς οἰοῦντ', τ' διαμακρτέρων λεχθῆσ ἡμῶν φειδ'
εἰ π' πρὸ θεοφίλου ἐκτ' ἡμῶν ὅτι τ' ἰερωσίου ἐκλήθη. ὅτι τ' ἀμην ἔσθ'
αὐτῶ. καὶ ὡς μὲν ἀθάνατο γέτι μὲν θημάλλον, ἡ περιών:

ἰωάννου ἀρτίο χειρὸς μ' ἡν τ' κοίλουρι ἡσὸς) σεκουῖα ἐμρσ' ἀρθῶσ. ὅς ἐν πατρὶα